

អំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ និង អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ

យល់ដឹងអំពីសិទ្ធិរបស់អ្នក

សុវត្ថិភាព និង យុត្តិធម៌

តើអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើប្រទូស្តកេរខ្មាសជាអ្វី ?

អំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើប្រទូស្តកេរខ្មាស ជាអំពើរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ។

១

អំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ៖

សំដៅលើសកម្មភាពណាមួយនៃការជ្រៀតចូលផ្លូវភេទ ដោយគ្មានការសំដែងចេញនូវការយល់ព្រមពីបុគ្គលណាមួយ ដូចជាការប្រើហិង្សា ការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ឬដោយការឆ្លៀតឱកាស ។

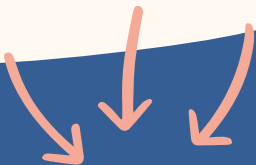
២

អំពើប្រទូស្តកេរខ្មាស៖

សំដៅលើសកម្មភាពណាមួយនៃការប៉ះពាល់កេរភេទ ឬផ្នែករាងកាយផ្សេងទៀតរបស់បុគ្គលម្នាក់ ដោយគ្មានការសម្តែងចេញនូវការយល់ព្រមពីបុគ្គលនោះ ឬជាការបង្ខិតបង្ខំបុគ្គលម្នាក់ឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើបែបនេះលើអ្នកដទៃ ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យរំដើបរំជួលផ្លូវភេទរបស់ខ្លួន ។

តើនរណាខ្លះរងផលប៉ះពាល់ ?

អំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើប្រទូស្តកេរខ្មាស
អាចត្រូវបានប្រព្រឹត្តិទៅលើមនុស្សគ្រប់គ្នា
រួមមានស្ត្រី បុរស ក្មេងស្រី ក្មេងប្រុស និងក្រុម
អ្នកស្រឡាញ់តេទដូចគ្នា (LGBTQI+) ។

តើនរណាអាចជាជនល្មើស ?

បុគ្គលណាមួយ ក៏អាចជាជនល្មើស ។
គ្មាននរណាម្នាក់មានសិទ្ធិប្រព្រឹត្តិអំពើនេះលើអ្នក
ឡើយ ទោះជាសមាជិកគ្រួសារ ប្តី ប្រពន្ធ មិត្តប្រុស
ឬមិត្តស្រីរបស់អ្នក ។

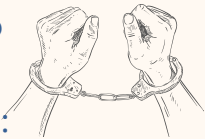
តើមានផលប៉ះពាល់អ្វីខ្លះ ?

អំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើប្រទូស្តកេរខ្មាស អាចធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់រាងកាយ និងផ្លូវចិត្តភ្លាមៗ និងយូរអង្វែង ។ អំពើនេះ អាចប៉ះពាល់ដល់ការលូតលាស់ សុខភាពផ្លូវចិត្ត និងការសិក្សារបស់កុមារ ។

អំពើនេះ ក៏អាចបណ្តាលឱ្យស្ត្រី ឬក្មេងស្រី មានផ្ទៃពោះដែលខ្លួនមិនចង់បាន និងការឆ្លងជំងឺកាមរោគ ដែលត្រូវទទួលសេវាខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។

**គ្មាននរណាម្នាក់សមនឹងទទួលរងនូវ
អំពើហិង្សាផ្លូវភេទនោះទេ ។**

តើការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ ជាអំពើខុសច្បាប់ឬទេ ?

ពិតណាស់ ! អំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ
និងអំពើប្រទូស្តកេរខ្មាស គឺជាអំពើខុសច្បាប់ ។

ជនល្មើសអាចត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ៖

បទល្មើស	ទោសពន្ធនាគារ	ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ
បទរំលោភសេពសន្ថវៈ ឬ ប៉ុនប៉ងរំលោភសេពសន្ថវៈ	៥ ដល់ ១០ ឆ្នាំ	មាត្រា ២៣៩
បទប្រទូស្តកេរខ្មាស ឬ ប៉ុនប៉ងប្រទូស្តកេរខ្មាស	១ ដល់ ៣ ឆ្នាំ	មាត្រា ២៤៦

បទល្មើស ឬប្រាក់ពិន័យផ្សេងទៀតអាចជាប់ពាក់ព័ន្ធ ។
ករណីខ្លះ មានស្ថានទម្ងន់ទោស ដែលអាចដាក់
ទោសជាប់ពន្ធនាគារ រហូតដល់៣០ឆ្នាំ ។

តើខ្ញុំមានសិទ្ធិអ្វីខ្លះ ?

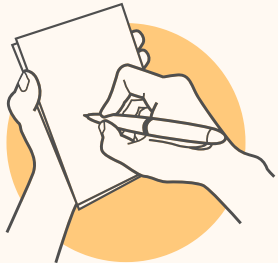
- សិទ្ធិរស់នៅដោយគ្មានអំពើហិង្សា
- សិទ្ធិដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅអាជ្ញាធរ
- សិទ្ធិទាមទារសំណងតាមរយៈតុលាការ

● **សិទ្ធិមានមេធាវី** អ្នកអាចស្នើសុំមេធាវីពី
អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល សេវាជំនួយផ្នែក
ច្បាប់ផ្សេងទៀត ឬជួលមេធាវីឯកជន ។

● **សិទ្ធិស្នើសុំសវនាការ**
ជាអសាធារណៈ

តើខ្ញុំអាចស្វែងរក យុត្តិធម៌ដោយ របៀបណា?

អ្នកអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅ៖

១

នគរបាល (ប៉ូលិស)
នៅទីតាំងកើតហេតុ
(ដោយឥតគិតថ្លៃ)

២

សាលាដំបូង
ខេត្ត ឬរាជធានី
ដោយផ្ទាល់ទៅព្រះរាជអាជ្ញា

៣

សាលាឧទ្ធរណ៍
ដើម្បីប្តឹងជំទាស់នឹងដីកាសម្រេចតម្កល់
រឿងទុកឥតចាត់ការរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា

ការធ្វើកោសល្យវិច័យផ្លូវភេទ ជាញឹកញាប់ត្រូវបានប្រើជាភស្តុតាងសំខាន់ក្នុងតុលាការ ។

បើអ្នកធ្លាប់រងគ្រោះពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ វាមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការធ្វើកោសល្យវិច័យឱ្យបានឆាប់បំផុត ។ ការធ្វើកោសល្យវិច័យនេះ គឺឥតគិតថ្លៃ និងមានតែនៅមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្ត ឬរាជធានី ប៉ុណ្ណោះ ។

ភស្តុតាងផ្សេងទៀតអាចគាំទ្រករណីរបស់អ្នក ។

បើមានសុវត្ថិភាព សូមកត់ត្រាព័ត៌មានលម្អិតពីអត្តសញ្ញាណជនល្មើស ពេលវេលា និងទីកន្លែងដែលអំពើហិង្សាបានកើតឡើង សាក្សី រូបថតស្នាមរបួស ឬការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ លទ្ធផលពិនិត្យ ឬបង្កាន់ដៃពីពេទ្យ សម្លៀកបំពាក់ដែលពាក់ពីន្ទ ឬសារទំនាក់ទំនងគ្នា ។

តើប៉ូលិសត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ?

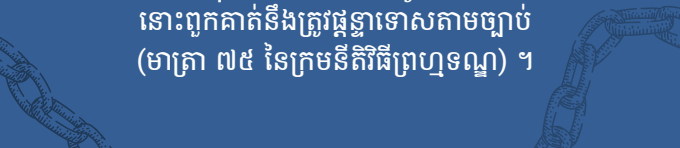
ប៉ូលិសត្រូវតែ៖

ទទួល និងចាត់វិធានការលើពាក្យបណ្តឹងរបស់អ្នក ។ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌធ្ងន់ធ្ងរ ។ ក្រោយពីទទួលបានពាក្យបណ្តឹង ប៉ូលិសអាចស៊ើបអង្កេតឬបញ្ជូនព័ត៌មានទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។

បញ្ជូនអ្នកទៅធ្វើកោសល្យវិច័យផ្លូវភេទ និងគ្រូតែណែនាំអ្នកទៅកាន់សេវាជំនួយនានា ។

ប៉ូលិសត្រូវទទួលខុសត្រូវ ក្នុងករណីមិនអនុវត្តតាមតួនាទី ។ ប្រសិនបើប៉ូលិសមិនបញ្ជូនសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌដែលមានភស្តុតាងនៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទទៅតុលាការនោះពួកគាត់នឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ (មាត្រា ៧៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ) ។

អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ មិនមែនជា
កំហុសរបស់អ្នកទេ ។
អ្នកមិនគួរទទួលរងការស្តីបន្ទោស
ពីបញ្ហានេះឡើយ ។

បើអាជ្ញាធរមិនចាត់វិធានការលើពាក្យបណ្តឹង
របស់អ្នកទេ អ្នកអាចស្នើសុំប្រឹក្សាយោបល់ពី
អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ
ផ្សេងទៀត ។

ព័ត៌មានទំនាក់ទំនង

អង្គការសម្ព័ន្ធខ្មែរជំរឿន និងការពារសិទ្ធិមនុស្ស
(លីកាដូ) តាមរយៈលេខ៖

០១២ ៥៣៦ ៣០០ ឬ ០១៥ ៥៥៣ ៨៥៥

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម

សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ **សុវត្ថិភាព និង យុត្តិធម៌**

www.licadho-cambodia.org/safety-and-justice

